

انترناسیونال

حزب کمونیست کارگری ایران

شماره ۱۰۴۱

شنبه ۱۸ شهریور ۱۴۰۲، ۹ سپتامبر ۲۰۲۳

بحران هسته‌ای تا سرنگونی حکومت ادامه دارد

محمد شکوهی

صفحه ۲

دور تازه حرکت‌های جهانی علیه رژیم اسلامی

تدوین شده بر مبنای مصاحبه با حمید تقوایی در کانال جدید

صفحه ۳

سوریه "ایرانیزه" می‌شود

مهران محبی

صفحه ۵

محکومیت قاتلان ویکتور خارا

کاظم نیک‌خواه

صفحه ۶

اطلاعی‌های هفته اخیر

صفحه ۸

ضمیمه انترناسیونال

شماره ۱۰۴۱

ویژه سالگرد قتل مهسا امینی

و شروع انقلاب زن، زندگی، آزادی

به زودی . . .

۲۵ شهریور روز باز ایستادن

همه چرخ‌ها و تسخیر خیابان‌ها است

خود را برای روزی قدرتمند علیه حکومت فرتوت اسلامی آماده کنیم. روز قتل مهسا (ژینا) را به روز تعطیل عمومی در سراسر کشور تبدیل کنیم و به تجمعات و تظاهرات‌های خیابانی بپیوندیم. شبکه سراسری انقلاب زن زندگی آزادی و ده‌ها تشکل دیگر فراخوان به تسخیر خیابان‌ها و شعارنویسی. و پرفورمنس‌های اعتراضی داده‌اند. به این فراخوان‌ها بپیوندیم و همه‌جا شبکه‌ها و تشکل‌های خود را ایجاد کنیم. روز ۲۵ شهریور خیابان‌ها مال ما است.

در سالگرد انقلاب زن زندگی آزادی ما کارگران مراکز تولیدی و خدماتی، رانندگان کامیون، رانندگان اتوبوس و تاکسی. و مترو، کارمندان ادارات، وکلا، کارکنان شرکت‌ها و مؤسسات، بازاریان و مغازه‌دارها، همه‌جا در بزرگداشت مهسا و مهساها دست از کار می‌کشیم و به همراه معلمان و دانشجویان و دانش‌آموزان و بازنشستگان با مشت‌های گره‌کرده به خیابان می‌آییم. ۲۵ شهریور روز توقف چرخ‌ها و تسخیر خیابان‌ها است.

روز ۲۵ شهریور همه بی‌حجاب ظاهر شویم. بی‌حجابی خاری در چشم رژیم زن‌ستیز جمهوری اسلامی است. هر چه بیشتر آن را گسترش دهیم و ارکان حکومت را به لرزه درآوریم.

مردم کردستان خود را برای اعتصاب عمومی یکپارچه و سراسری آماده می‌کنند. خانواده ژینا اعلام مراسم کرده‌اند و تشکل‌های مردمی و اصناف سقز فراخوان به تجمع بر مزار ژینا داده‌اند. خانواده‌های جان‌باختگان یک ستون مستحکم انقلاب‌اند همه‌جا بر مزار عزیزان جان‌باخته‌مان تجمع کنیم و علیه جنایت‌کاران حاکم خشممان را فریاد کنیم.

۲۵ شهریور روزی برای شروع موج تازه انقلاب است. یاد عزیز مهسا و مهساها را با تعرض هر چه گسترده‌تر به رژیم تبهکار جمهوری اسلامی بزرگ بداریم!

حزب کمونیست کارگری ایران

۱۵ شهریور ۱۴۰۲، ۶ سپتامبر ۲۰۲۳

بحران هسته‌ای تا سرنگونی حکومت ادامه دارد

محمد شکوهی

انرژی اتمی در ۷ ژوئن ۲۰۲۳، تصمیم گرفته شد قطعنامه‌ای علیه جمهوری اسلامی صادر نکند و تأکید کرده بود: "اگر ایران تا جلسه بعدی شورای حکام «اقدام‌های ضروری و فوری» مندرج در قطعنامه نوامبر ۲۰۲۲ که در بیانیه‌های قبلی بر آن تأکید شده است را اجرا نکند، شورا باید به اقدام‌های دیگری دست بزند."

از موارد مهم این قطعنامه توضیح و شفافیت‌سازی از چهار مکان نامعلوم فعالیت‌های هسته‌ای حکومت، و نصب دوربین‌های آژانس بود. آن موقع جمهوری اسلامی در یک عقب‌نشینی ضمنی با توضیح‌حاتی که به شورای حکام داده بود به برخی از سؤالات آژانس جواب داد و براین اساس رافائل گروسی به ایران رفت و دو طرف توافق کردند گفتگوها و رفع ابهامات را تا نشست آتی انجام دهند.

اکنون قرار است نشست شورای حکام در ۲۰ شهریور برگزار شود. خامنه‌ای در طول چند ماه گذشته چراغ‌سبز به ادامه گفتگوهای برجای داده و برای نشان دادن حسن‌نیت رژیم، آزادی گروگان‌های آمریکایی درازای آزادسازی دارایی‌های بلوکه شده را به میان کشیده که در جریان است. در اقدام دیگری رژیم دو مکان نامعلوم فعالیت‌های هسته‌ای را علنی کرده و آژانس نیز آن را تأیید کرده است. در ادامه این عقب‌نشینی‌های حکومت موضوع بهبود روابط با عربستان، کاهش حمایت رژیم از تروریست‌های حوثی، عقب کشیدن نیروهای تروریست وابسته به رژیم از مرز اسرائیل، از جمله اقداماتی هستند که حکومت به آن دست‌زده است تا اعتماد طرف‌های غربی و آژانس را برای آغاز گفتگوهای برجای جلب نماید. در همین حال آژانس و آمریکا، به‌ویژه بعد از اعتراضات سال گذشته علیه رژیم اعلام کرده‌اند که امیدی به ادامه گفتگوهای هسته‌ای و پیدا کردن راه‌حلی برای بحران هسته‌ای حکومت ندارند.

اینکه این عقب‌نشینی‌ها و امتیازدادن‌های حکومت طرف مقابل را قانع و راضی به آغاز گفتگوهای برجای کرده و راه‌حلی برای بحران هسته‌ای حکومت ارائه بدهد، هنوز معلوم نیست. یک نکته مسلم است و آن این است که خامنه‌ای و کل حکومت، به‌ویژه بعد از اعتراضات سال گذشته به شدت نگران بوده و خطر سرنگونی‌شان را دیده و ترسیده‌اند. حکومت در تلاش است با عقب‌نشینی و دادن امتیازاتی به غرب برای حل بحران هسته‌ای‌اش، برای خود وقت و فرصت بخرد تا دوباره بتواند خودش را جمع‌وجور نماید.

فعالیت‌های هسته‌ای حکومت اساساً یک اهرم فشار به آمریکا و غرب برای گرفتن امتیازاتی در حوزه‌های مختلف، به‌ویژه تحریم‌های نابودکننده علیه حکومت بوده است. استفاده رژیم از گسترش تلاش‌های هسته‌ای و غنی‌سازی اورانیوم به‌عنوان اهرم اعمال فشار به غرب و تهدید نابودی اسرائیل، قرار است فرصتی باشد برای رژیم که اثرات و تبعات ویرانگر تحریم‌ها را کاهش داده، با برخی عقب‌نشینی‌های موضعی و جلب رضایت شورای حکام، بعد از رسیدن به اهدافش دوباره زیر تعهداتش زده و دور دیگری از فعالیت‌های هسته‌ای‌اش را تضمین نماید. نتیجه تاکنونی توافق وین و برجام در این چند سال گذشته چیزی جز این نبوده است.

اما این سؤال که آیا آمریکا و آژانس این بار نیز فرصت دیگری به رژیم خواهند داد یا نه هنوز معلوم نیست. در این میان جمهوری اسلامی هم با توجه به وضعیت بحرانی‌اش در داخل کشور و خطر بازگشت مجدد اعتراضات، تعمیق بحران سیاسی و اقتصادی‌اش، تمایل دارد امتیازاتی بدهد تا

در هفته‌ای که گذشت با انتشار گزارش محرمانه آژانس اتمی در باره کاهش فعالیت‌های غنی‌سازی اورانیوم و زمینه‌سازی برای خروج از بن‌بست گفتگوهای برجای، این گمانه‌زنی‌ها را دامن زده است که حکومت احتمالاً قصد دارد دوباره با این مانورها و بخشا عقب‌نشینی‌های جزئی و خرید فرصت، بر سر میز گفتگوهای هسته‌ای برگردد. برخی اخبار در این مورد.

* خبرگزاری آسوشیتدپرس نوشت: آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در جدیدترین گزارش خود کاهش سرعت غنی‌سازی در ایران را تأیید کرده است. بنا بر ادعای آسوشیتدپرس، در گزارش آژانس بین‌المللی انرژی اتمی آمده است که ایران ۱۲۱/۶ کیلوگرم اورانیوم غنی شده تا ۶ درصد دارد که رشد بسیار کندتری نسبت به میزان قبلی دارد. اورانیوم غنی شده ایران تا ۱۹ اوت، ۳۷۹۵ کیلوگرم برآورد شده است که ۹۴۹ کیلوگرم نسبت به ماه مه کاهش داشته است. حد مجاز ذخیره اورانیوم در برجام، ۲۰۲/۸ کیلوگرم تعیین شد.

* در خبر دیگری مقامات مذاکره‌کننده رژیم در دور گذشته گفتگوهای برجای تأیید کرده‌اند که به ابهامات آژانس، به‌ویژه در مورد وجود چهار مکان نامشخص فعالیت‌های هسته‌ای پاسخ داده شده و دو مرکز تعطیل شده و دو مرکز دیگر قرار است در آینده با سفر مقامات آژانس به ایران، دوربین‌های نظارتی آژانس در این مکان‌ها نصب شود. همزمان گفتگوها و ردوبدل کردن پیام بین مقامات وزارت خارجه رژیم با آمریکا با واسطه‌گری دولت عمان ادامه داشته است و طرفین مدعی شده‌اند علاوه بر آزادی زندانیان مقادیر قابل‌توجهی از دارایی‌های مسدود شده رژیم قابل برداشت برای حکومت است.

* ودانت پاتل سخنگوی وزارت خارجه آمریکا در واکنش به گزارش آژانس و موضوع کاهش غنی‌سازی اورانیوم گفته: "ما از گزارش‌های مطبوعاتی در مورد انباشت اورانیوم غنی‌سازی شده تا ۶۰ درصد توسط جمهوری اسلامی آگاه هستیم، با این حال، نمی‌توانیم درباره گزارش آژانس بین‌المللی انرژی اتمی - که هنوز علنی نشده است - اظهار نظر کنیم." وی درباره «هرگونه بحث یا مذاکره در مورد موضوع هسته‌ای» با جمهوری اسلامی گفت: ما در حال حاضر هیچ «بهرورسانی جدیدی» برای ارائه نداریم.

اینها تازه‌ترین خبرها در باره بحران هسته‌ای حکومت است که نشان می‌دهد حکومت به تلاش‌ها و تقلاهایی برای جلب رضایت طرف‌های غربی برای بازگشت به سر میز مذاکرات برای پیدا کردن راه‌حلی برای بحران هسته‌ای حکومت است. گزارش غیرعلنی آژانس در باره برخی اقدامات حکومت که به دنبال توافقات قبلی در سال گذشته گویا رژیم پاسخ به آنها داده، قرار است در دستور جلسه شورای حکام در ۲۰ شهریور در اختیار اعضا گذاشته شود تا دوباره به ارزیابی وضعیت فعالیت‌های هسته‌ای حکومت پرداخته و در صورت عدم اجرای تعهدات در دور قبلی، نشست شورای حکام اقدامات جدید در مورد نحوه و چون بحران هسته‌ای حکومت، تصمیم بگیرد.

لازم به توضیح است در نشست قبلی شورای حکام آژانس بین‌المللی

دور تازه حرکت‌های جهانی علیه رژیم اسلامی تدوین شده بر مبنای مصاحبه با حمید تقوایی در کانال جدید (برای تماشای این برنامه بر روی عکس کلیک کنید)

است علیه مردم در خود ایران. کشتارها و اقدامات جنایت‌کارانه‌ای که این رژیم مرتکب می‌شود را شما در کارنامه حتی هارترین دیکتاتوری‌ها نمی‌بیند و این تکان‌دهنده است برای مردم جهان، برای نیروهای آزادی‌خواه و کلاً در افکار عمومی جهانی. دولت‌ها و نهادهای بین‌المللی، حتی اگر تنها به فکر موقعیتشان در جامعه خود باشند، نمی‌توانند رویشان را برگردانند و درحالی‌که همه دنیا، اساساً به مدد مادی اجتماعی، متوجه جنایت‌های تکان‌دهنده جمله جمهوری اسلامی است، ساکت بنشینند.

فاکتور دیگر این است که انقلابی که در ایران جریان دارد شعارهای انسانی، کاملاً برحق و جهان‌شمولی را اعلام می‌کند که جذابیت جهانی دارد. شعار زن ضد آزادی، خواست مردم برای برخورداری از یک زندگی درخور شأن انسان، برای معیشت و منزلت و کرامت، برای برابری، برای عدالت و دادخواهی، برای مدرنیسم، برای بازگشت به قرن، ۲۱ اینها همه از طرف جهانیان قابل فهم و قابل حمایت است. زن زندگی آزادی جزو ارزش‌ها و آمال همه مردم شریف دنیاست و از این رو خود را شریک و همراه مردم به‌پاخاسته ایران می‌بینند.

در یک کلام از یک سو توحش بی‌نظیر جمهوری اسلامی و از طرف دیگر بر حق بودن و انسانی بودن آرمان‌ها و شعارها و خواسته‌های انقلاب، توجه و انظار جهانی را به خودش جلب کرده و به این دلیل است که ما شاهد چنین حمایت‌هایی هستیم.

حسن صالحی: مشخصاً در ده روز گذشته از یکطرف شاهد بودیم که سازمان عفو بین‌الملل در دو مورد، یکی اذیت و آزار و بازداشت خانواده‌های جان‌باختگان و دیگری در ارتباط با قتل جواد روحی واکنش شدیدی نشان داد و خواستار پیگرد و بازداشت مقامات جمهوری اسلامی شد. همچنین اخیراً هشت کارشناس سازمان ملل در واکنش به لایحه حجاب و عفاف آن را مصداق آزارتایید جنسیتی در ایران و جنایت علیه بشریت دانستند. از نظر شما اهمیت این موضع‌گیری‌ها چیست؟ آیا چشم‌اندازی برای تحقق محاکمه بین‌المللی مقامات جمهوری اسلامی وجود دارد؟

حمید تقوایی: اینکه علیه آزارتایید جنسیتی، دقیقاً با همین اصطلاح، کارشناسان سازمان ملل موضع گرفته‌اند و آن را مصداق جنایت علیه

بشریت دانستند، امری بی‌سابقه است. این یک گام به جلو است و باید از آن استقبال

حسن صالحی: در آستانه اولین سالگرد انقلاب زن زندگی آزادی تحرک تازه‌ای علیه جمهوری اسلامی و در حمایت از مردم ایران در سطح جهانی شروع شده است. چندی پیش سازمان عفو بین‌الملل خواهان پیگرد قضایی مقامات جمهوری اسلامی به دلیل اذیت و آزار خانواده‌های معترضین جان‌باخته شد. در جشنواره فیلم ونیز سینماگران از انقلاب زن زندگی آزادی حمایت کردند. در اعتراض به مرگ جواد روحی هم سازمان عفو بین‌الملل و هم دیده‌بان حقوق بشر خواهان تحقیقات مستقل در این مورد شدند. جمهوری اسلامی به مراسم نوبل دعوت نشد و بالاخره اخیراً هشت کارشناس سازمان ملل در مورد آزارتایید جنسیتی اعلام کردند که این مصداق جنایت علیه بشریت است.

حمید تقوایی در مورد دور تازه اعتراضات جهانی علیه جمهوری اسلامی چه نظری دارید؟ آیا این موضع‌گیری‌ها و اقدامات بین‌المللی رو به اوج است و یا مقطعی است؟

حمید تقوایی: اینها مقطعی نیستند. اینها بازتاب و انعکاس انقلاب زن زندگی آزادی است که یک سال است در ایران ادامه دارد و تا این انقلاب به پیش می‌رود این موضع‌گیری‌های جهانی هم ادامه خواهد داشت. به یاد داریم که در ماه‌های اول برآمد این انقلاب چطور بسیاری از شخصیت‌ها، احزاب، نهادها، حتی نمایندگان پارلمان‌ها و دولت‌ها به اشکال مختلف علیه جمهوری اسلامی موضع گرفتند. در حال حاضر هم که به سالگرد انقلاب نزدیک می‌شویم و برآمد دیگری در روند انقلاب در چشم‌انداز است این امر بر فضای اعتراضی جهان علیه جمهوری اسلامی تأثیر گذاشته است. کاملاً مشخص است که هر اندازه انقلاب در ایران به پیش برود، زنده باشد و گسترده‌تر شود. به همان اندازه هم در سطح جهانی ما شاهد این نوع حمایت‌ها خواهیم بود و با اوج‌گیری انقلاب این روند جهان نیز گسترده‌تر خواهد شد.

حسن صالحی: بعد از یک برآمد اولیه این حمایت‌ها و محکومیت‌ها مقداری افت پیدا کرد و باعث شد که جمهوری اسلامی حتی ادعا بکند موقعیت جهانی‌اش روبه‌بهبود است. به نظر شما دوباره اوج‌گرفتن این محکومیت‌ها علی‌رغم بازگشت دولت‌ها به سیاست‌های مماشات‌جویانه‌شان در قبال جمهوری اسلامی چه دلایلی دارد؟

حمید تقوایی: دو فاکتور مهم در رابطه با تحولات در ایران توجه جهانیان را جلب کرده است. یکی توحش بی‌سابقه و تکان‌دهنده جمهوری اسلامی

دور تازه حرکت‌های جهانی علیه رژیم اسلامی
از صفحه ۳

در مورد بازداشت‌های وسیع خانواده جان‌باختگان که عفو بین‌الملل در این مورد صحبت می‌کند، یا آپارتاید جنسیتی که کارشناسان سازمان ملل مطرح می‌کنند، در هر دو مورد از نظر حقوقی و قضایی عملی است که مسئولین این جنایت‌ها در دادگاه‌های جهانی محاکمه بشوند.

حسن صالحی: کلاً ارزیابی شما از نقش. نهادهای جهانی و دولت‌ها در تحولات ایران چیست؟ آیا مردم می‌توانند امیدی به اینها داشته باشند؟

حمید تقوایی: اینها ابتدابه ساکن عامل هیچ تحولی نیستند. بخصوص دولت‌ها، و یا نهادهایی که بالاخره نمایندگان دولت‌ها مثل سازمان ملل و غیره تشکیل شده‌اند، خودبه‌خود و اگر تحت فشار قرار نگیرند منشأ هیچ تحولی علیه حتی وحشی‌ترین دیکتاتوری‌ها نخواهند بود. دولت‌ها نهایتاً منافع طبقه حاکمه کشور خودشان را نمایندگی می‌کنند و معمولاً خیلی پراگماتیستی با هر نوع دولتی که سر کار باشد روابط سیاسی و اقتصادی برقرار می‌کنند.

ولی وقتی که جامعه‌ای به پا می‌خیزد و معلوم می‌شود آفتاب حکومتی بر لب بام است آن وقت دولت‌ها هم مجبور می‌شوند در روابطشان تجدیدنظر کنند. چون نمی‌خواهند روی اسب بازنده شرط‌بندی کنند. اگر این چشم‌انداز در برابر دنیا قرار بگیرد که جمهوری اسلامی رفتنی است، دولت‌ها شروع می‌کنند به اینکه برای منافع خودشان هم شده، از آن فاصله بگیرند به این امید که در فردای تحولات جایی در سیاست ایران را داشته باشند.

این را هم بگویم که وقتی از دولت‌ها صحبت می‌کنیم، فراموش نکنیم بلوکی وجود دارد که دست در دست جمهوری اسلامی است و دستش به خون مردم ایران آلوده است. منظورم بلوک چین - روسیه است. طبعاً از اینها نه تنها آبی گرم نمی‌شود؛ بلکه اینها تا روز آخر در صف مقابل مردم خواهند ایستاد

کما اینکه تا امروز هم زیر بغل جمهوری اسلامی را گرفته‌اند. اینها را باید گذاشت کنار. بحث بر سر دولت‌های غربی و مشخصاً آمریکا، کانادا و اروپای واحد است. اینها از نظر استراتژیک با جمهوری اسلامی مسئله دارند؛ چون غرب‌ستیزی یک رکن هویتی آن است.

به این دلیل، گرچه همانطور که گفتیم از نظر تاکتیکی و مقطعی تا وقتی جمهوری اسلامی در قدرت است اینها هم با آن کنار می‌آیند، ولی این آمادگی را دارند که با اولین نشانه‌های روند سقوط جمهوری اسلامی از آن فاصله بگیرند. در مورد نهادهای بین‌المللی هم به‌طریق اولی این امر صادق است.

از این‌رو مردم ایران می‌توانند روی منزوی شدن جهانی جمهوری اسلامی به‌عنوان یکی از نتایج و دستاوردهای انقلاب خود حساب کنند.

مردم ایران خواهان این هستند که جمهوری اسلامی در دنیا طرد و بایکوت بشود. در واقع سرنگونی جمهوری اسلامی در دو سطح باید اتفاق بیفتد. سرنگونی در سطح بین‌المللی و سرنگونی در سطح داخلی و این سرنگونی جهانی می‌تواند مقدمه سرنگونی داخلی باشد. ولی همانطور که سرنگونی جمهوری اسلامی تنها می‌تواند ثمره انقلاب مردم ایران باشد، سرنگونی جهانی‌اش هم نتیجه انقلاب در ایران است. دولت‌ها و نهادهای بین‌المللی ابزاری هستند که می‌توانند در

کرد. به یاد ندارم که یک مقام و نهاد جهانی، حتی عفو بین‌الملل، به‌خاطر آپارتاید جنسیتی جمهوری اسلامی را محکوم کرده باشد. از این نظر این امر یک پیشروی است و باز نشان‌دهنده این است که چطور می‌تواند انقلاب زن زندگی آزادی گوش‌ها را باز کند، توجه‌ها را جلب کند، و خواسته‌های پایهای مردم ایران چطور می‌تواند جهانی شود.

این نکته هم مهم است که کارشناسان سازمان ملل این را در رابطه با لایحه عفاف و حجاب مطرح کرده‌اند. حزب ما همیشه اعلام کرده که حجاب دیوار آپارتاید جنسیتی است. حجاب فقط یک پوشش نیست، حجاب سمبلی است، نمادی است که زن و مرد را در جامعه همه‌جا از هم جدا می‌کند و زنان را تحت فجیع‌ترین و فاحش‌ترین بی‌حقوقی‌ها و تبعیضات قرار می‌دهد و الان ظاهراً کارشناسان سازمان ملل هم به این پی برده‌اند و اعلام کرده‌اند لایحه حجاب "شکلی از آپارتاید جنسیتی است" و جنایت علیه بشریت محسوب می‌شود. باید همه‌جا این را روی میز گذاشت و از همه دولت‌ها خواست به آن توجه کنند و ترتیب اثر بدهند.

نکته بعدی هم خواست بازداشت و محکوم کردن مقامات مسئول در

جمهوری اسلامی است. این امری سابقه‌دار است. این اولین بار نیست که ارگان‌های جهان خواستار محکومیت مقامات رژیم می‌شوند. منتهی تأکید بر این امر در این شرایط بسیار مهم است. در پاسخ به این سؤال شما که چه چشم‌اندازی برای تحقق به محاکمه کشیدن مقامات و سران جمهوری اسلامی وجود دارد باید بگویم این یک روند است. این طور نیست که

دفعتاً و ابتدابه ساکن دولت‌ها و نهادهای جهانی خواهان محاکمه جمهوری اسلامی می‌شوند. می‌دانیم که چندین سال است، از سال‌ها قبل از آغاز انقلاب جاری، از سال ۱۳۹۱ ما دادگاه‌های مردمی و نمادینی داشتیم مثل دادگاه ایران تریبونال و دادگاه آبان و بعد دادگاه واقعی، دادگاه حمید نوری در استکهلم تشکیل شد و او را محکوم کرد و همچنین دادگاه واقعی در ایالت انتاریو در رابطه با پرونده شلیک به هواپیما برگزار شد و خامنه‌ای و سران سپاه را غیابی محاکمه و به جرم جنایت علیه بشریت محکوم کرد.

اینها اتفاقاتی است که تا کنون در راستای محاکمه سران و مقامات رژیم اسلامی رخ داده است. بر این متن هست که خواست یا فراخوان بازداشت و محاکمه سران جمهوری اسلامی در مقطع حاضر کاملاً موضوعیت دارد و حتی جنبه عملی می‌تواند پیدا کند. اگر نه یکبار و برای همه مقامات ولی جانیانی مثل رئیسی جلا دهه ۶۰ و قاضی صلواتی و سردار رادان و دیگر مقامات رسوای جمهوری اسلامی می‌توانند به محاکمه کشیده شوند. نه فقط در دادگاه‌های مردمی و نمادین، بلکه در دادگاه‌های واقعی هم.

یک نکته مهم این است که گزارش عفو بین‌الملل می‌گوید محاکمه مقامات مسئول جمهوری اسلامی بر اساس قوانین جهانی کاملاً ممکن است. چون سیاست‌ها و اقدامات جمهوری اسلامی مصداق جنایت علیه بشریت است دولت‌ها می‌توانند مسئولین این حکومت را به محاکمه بکشند. محاکمه حمید نوری هم بر همین مبنا صورت گرفت. از همین رو

سوریه "ایرانیزه" می شود

مهران محبی

تفاوت‌های اساسی با انقلاب شکست‌خورده ۱۲ سال پیش است. یکی از تفاوت‌های شاخص خیزش جاری در سوریه با انقلاب پیشین، حضور گسترده و نقش رهبری‌کننده زنان است. زنان سوریه با در دست گرفتن عکس و پوستر مهسا (ژینا) امینی در تظاهرات‌ها دارند این پیام را ارسال می‌کنند که با هدف برچیدن هر نوع سیستم مبتنی بر تبعیض و نابرابری هستند و انقلاب آینده در سوریه رنگ زنانه بر خود خواهد داشت.

انقلاب "زن، زندگی، آزادی" ایران دنیا را متحول کرد. این انقلاب همانند انقلاب اکتبر ۱۹۱۷ روسیه که نقطه عطف بزرگی در تاریخ مبارزات بشر برای رهایی از ستم طبقاتی بود، سرآغاز انقلابات مدرن و انسانی در دوره پساجنگ سردی و دوره عروج مجدد کمونیسم مارکس (کمونیسم کارگری) است. با شروع انقلاب "زن، زندگی، آزادی" نه تنها جوامعی مانند سوریه و افغانستان که تحت حاکمیت دیکتاتورها و جانوران اسلامی هستند و با افق روشن‌تری برای به زیر کشیدن جانان حاکم به حرکت درآمده‌اند، بلکه دنیای مدرن غرب را هم تکان داده است. دنیای مدرنی که با معیار انقلاب زنانه ایران بسیار ناقص و عقب است، ناچار به حرکت به سوی تغییر شرایط زندگی بر اساس معیارهای انسانی خواهد بود. امروز شیخ انقلاب زنانه که از ایران شروع شده، در سراسر جهان در گشت‌وگذار است.*

تا یک سال پیش باندهای اصلاح‌طلب درون و بیرون حکومتی و بخش‌هایی از اپوزیسیون راست، ما مردم را مدام از سوریه‌ای شدن ایران در نتیجه سرنگونی جمهوری اسلامی برحذر می‌داشتند. هشدار می‌دادند که داعش پشت مرزها در کمین است. می‌گفتند اگر حکومت سرنگون شود و سپاه و ارتش و مرزداران (همان مزدورانی که سوخت‌بران و کولبران را مورد شلیک مستقیم قرار می‌دهند) نباشند، داعش وارد کشور خواهد شد. می‌گفتند داشتن یک حکومت مستبد و جنایت‌کار از نداشتنش بهتر است. خوبی‌اش این است که در مقابل تجاوز داعش و بیگانگان در امان هستیم. می‌گفتند داعش رحم نمی‌کند، سر می‌برد و از این نوع تبلیغات را به مردم تحویل می‌دادند.

این مزخرفات البته به طور معمول از طرف مردم پاسخ داده می‌شد. پاسخ مردم این بود که داعش اصلی خود جمهوری اسلامی است. می‌گفتند قبل از اینکه داعشی که شما مدام مردم را از آن می‌ترسانید وجود داشته باشد، ما سربریدن مجرمان توسط جمهوری اسلامی طبق آیات قرآن و با شمشیر عدل علی در مصلاها و جایگاه‌های نماز را دیده‌ایم. سنگسار زنان را دیده‌ایم و پرت کردن متهمان دست‌وپا بسته در داخل گونی از ساختمان‌های چندطبقه را دیده‌ایم.

اما حالا در آستانه یک‌سالگی انقلاب "زن، زندگی، آزادی"، ما مردم انقلابی با گردنی برافراشته اعلام می‌کنیم که به یمن انقلاب ما تا همین جا روند وقایع برعکس هشدارهای مخالفان انقلاب در ایران طی شده است. این جامعه سوریه است که با الهام از مبارزات مردم ایران در حال ایرانیزه شدن و حرکت به سوی به‌دست آوردن آزادی و حق برخورداری از زندگی است. ما همان موقع گفتیم که یکی از عوامل اصلی سوریه‌ای شدن (از هم‌پاشیدگی و مورد تاخت‌وتاز جنایت‌کاران دولتی و گروه‌های اسلامی قرارگرفتن سوریه)، توسط جمهوری اسلامی است و با سرنگون شدن آن نه تنها ایران سوریه‌ای نخواهد شد، بلکه مردم سوریه هم رها خواهند شد.

بیش از سه هفته است که یک خیزش توده‌ای و سراسری در اغلب شهرها و مناطق سوریه در جریان است. اعتراضات ابتدا در مناطق جنوبی سویدا و درعا در اعتراض به شرایط مشقت‌بار زندگی فساد و چپاول حکومتی و خفقان و دیکتاتوری حاکم با بهانه حذف یارانه سوخت شروع شد و سپس به مناطق شمالی حلب و دیگر نقاط سرایت کرده است. این اعتراضات که با مطالبات معیشتی و اقتصادی شکل گرفت خیلی سریع تبدیل به اعتراضاتی سیاسی علیه دیکتاتوری اسد گردید و سرنگونی اسد حالا اصلی‌ترین مطالبه و شعار معترضان گردیده است.

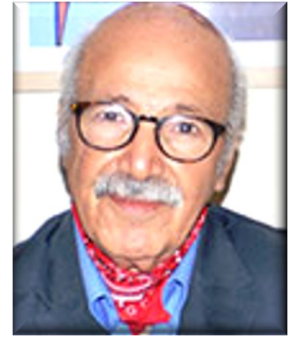
مردم سوریه که در پیوستگی با انقلابات موسوم به بهار عربی علیه دیکتاتوری اسد در سال ۲۰۱۱ میلادی انقلاب کردند و با دخالت دولت‌های جنایت‌کاری مانند جمهوری اسلامی و روسیه برای حفظ حاکمیت تروریستی اسد انقلابشان به خون کشیده شد، اکنون بعد از ۱۲ سال تحمل هزاران سختی و مشقت، دوباره به خیابان آمده‌اند تا انقلاب ناتمامشان را تمام کنند.

اما خیزش این باره مردم سوریه علیه دیکتاتور خونریز، دارای

این جهل و اسلام زدگی مردم نبود که اسلام و خمینی را در کشوری مثل ایران جلو آورد؛ بلکه دولت‌های سرمایه‌داری از فضای اسلامی در حدی که در ایران از زمان شاه وجود داشت و آماده شده بود، استفاده کردند و با استفاده از بلندگوهای تبلیغاتی ای مثل بی‌بی‌سی و غیره که در اختیار داشتند و با تریبون دادن به دارودسته‌های اسلامی آنها را به میان مردم بردند و بعد با کنفرانس گوادلوپ خمینی را به قدرت کشیدند. هدفشان هم این بود که مانع پیشروی مردم و قدرت‌گیری چپ و کارگر در جریان انقلاب ۵۷ شوند...

(از مقاله کمونیسم و مذهب)

محکومیت قاتلان ویکتور خارا

کازم نیک خواه

و کیف‌خواست علیه سرانش صادر شده است. به یاد داشته باشیم که با سرنگونی جمهوری اسلامی در دادگاه‌های مردمی سرود آزادی خواهی ویکتور خارا را پخش کنیم.*

برای شنیدن ترانه مانیفست ویکتور خارا
بر روی تصویر کلیک کنید

مذهب فقط جهل نیست. خرافه نیست. فقط موعظه بی پایه و بی اساس نیست. مذهب یک سیستم تعصب پراکنی، تفرقه گستری، تسلیم طلبی، خشونت و جنایت است. با مذهب می شود منطق انسانی را از آدم‌ها گرفت. انسان‌ها را تبدیل به گرگ‌های درنده شبیه داعش و خلخالی و لاجوردی کرد. زنان یعنی نیمی از انسان‌ها را از رده انسانی خارج کرد و مورد تبعیض و ستم و توحش قرار داد، با مذهب می شود چشم‌ها را بست و عقل و شعور آدم‌ها را از آن‌ها گرفت. با مذهب می شود جنگ و کشتار و آدم کشی را به لذت تبدیل کرد. با مذهب می شود فقر و استثمار و محرومیت را مشیت الهی قلمداد کرد. با مذهب می شود دشمنان مردم را دوست و دوستان مردم را تبدیل به دشمن کرد. با مذهب می شود مردم محروم را به دنبال چپاول گران زندگی شان بسیج کرد و به حرکت در آورد. به دنبال برده داران، به دنبال فتودال‌ها و زمین داران و اشراف و به دنبال سرمایه داران و مفت خوران.

این کارکرد مذهب است که باعث می شود کمونیست‌ها مخالف

جدی مذهب باشند.

(از مقاله کمونیسم و مذهب)

۵۰ سال پس از قتل فجیع ویکتور خارا، خواننده، شاعر و ترانه‌سرای نامدار شیلی، روز گذشته دیوان عالی این کشور حکم محکومیت قطعی ۶ تن از افسران ارتش و یک وکیل را که متهمان پرونده این قتل بودند تأیید کرد. سال‌هاست که استادیومی که خارا در آن با شکنجه و گلوله از پای درآمد، به عنوان «استادیوم ویکتور خارا» نامیده می شود.

یکی از جنایت کارانی که محکوم شده بود روز بعد از صدور حکم با شنیدن خبر، خودکشی کرد. برای استرداد یکی دیگر از آنها، در شیلی یک کارزار به راه افتاده است.

ویکتور خارا از همان زمان دیکتاتوری پینوشه به چهره‌ای جهانی و بسیار محبوب تبدیل شد و نفرت و انزجار از پینوشه و سازمان سیای آمریکا که پشت این کودتای خونین بود هنوز هم در سراسر جهان موج می زند. سرودها و ترانه‌های خارا در شیلی و سراسر جهان مشهور و محبوب اند. در ایران هم ویکتور خارا نامی بسیار آشناست. ترانه‌های او محبوب است و شماری از شعرهایش توسط احمد شاملو به فارسی ترجمه شده است.

خارا از جمله ده‌ها هزار مردمی بود که پس از کودتای ارتش شیلی در سال ۱۹۷۳ به فرماندهی ژنرال پینوشه علیه دولت سالوادور آلنده دستگیر شد و پس از شکنجه‌های بسیار در سن ۴۱ سالگی کشته شد. او به همراه هزاران نفر از طرفداران دولت چپ‌گرای سالوادور آلنده در استادیوم ورزشی در سانتیاگو زندانی شده و مورد شکنجه‌های شدید قرار گرفت. اما در همان‌جا برای آزادی ترانه «ما پیروز می شویم» را اجرا کرد و جمعیت با او همراهی کردند. او به صدای آزادی خواهی در آمریکا و جهان تبدیل شده است.

کودتای شیلی یکی از سلسله جنایات و قتل‌عام‌های سازمان سیا در جهان علیه چپ‌ها و سوسیالیست‌ها بود. در کشورهای دیگری از جمله اندونزی و آرژانتین نیز سناریوهای خونین مشابهی با حمایت و هدایت سازمان سیا و با اتکا به جریانات ناسیونالیست و راست علیه چپ‌گرایان به جریان افتاد و بیش از هر چیز همین‌هاست که دولت آمریکا و سازمان سیا را به عنوان ستون ارتجاع سرمایه‌داری مورد نفرت بی پایان همه مردم جهان قرار داده است. در ایران هم شاهد کودتای سازمان سیا به کمک شعبان‌پی‌مخ‌ها و آخوندها علیه دولت مصدق بودیم.

با فشار مردم و نیروهای رادیکال و مردمی هم پینوشه و هم شماری دیگر از بازماندگان دیکتاتورهای دست‌ساز سیا یکی یکی در این سال‌ها به محاکمه کشیده شدند و محکوم شدند. گرچه این روند خیلی دیر اتفاق افتاده و آنها که قربانی شدند به زندگی باز نمی گردند، اما همه اینها بر این واقعیت تأکید می کند که جنگ و جدال طبقاتی با اولین افتوحیزها تمام نمی شود و روند دادخواهی و عدالت‌جویی ادامه می یابد.

جمهوری اسلامی شاید تنها حکومتی باشد که پیش از سرنگونی اش در دادگاه‌هایی مثل دادگاه حمید نوری و تریونال بین‌المللی محکوم شده

دور تازه حرکت‌های جهانی علیه رژیم اسلامی
از صفحه ۳

بحران هسته‌ای تا سرنگونی حکومت ادامه دارد
از صفحه ۲

جمهوری اسلامی موضع بگیرند و مؤثر باشند؛ ولی ابتدایه‌ساکن به خود اینها نمی‌شود امیدی بست و به طور در خود اینها عامل تحولی در ایران نخواهند بود.

حسن صالحی: چه سیاستی را باید در رابطه با نهادها و دولت‌ها به‌پیش برد. حزب مدتهاست بر بایکوت جمهوری اسلامی تأکید می‌کند. آیا این هدف قابل حصول است؟

حمید تقوایی: به نظر من قابل حصول است؛ ولی این یک روند است. این طور نیست که تا امروز هیچ اتفاقی نیفتاده و فردا همه دولت‌ها جمهوری اسلامی را بایکوت می‌کنند. ما دیدیم که در برآمد انقلاب جمهوری اسلامی را از کمیسیون زنان سازمان ملل اخراج کردند، در کنفرانس امنیتی مونیخ راهش ندادند، به مراسم جایزه نوبل شرکتش ندادند، و یا در نتیجه اعتراضات بعضی کشورها مقامات معینی از جمهوری اسلامی را تروریست نامیدند، موضوع اخراج ایادی و کارشناسان و مقامات جمهوری اسلامی از برخی کشورها و بستن سفارتخانه جمهوری اسلامی در بعضی کشورها مطرح شد و غیره.

اینها همه اجزای سیاست بایکوت جهانی جمهوری اسلامی هستند. من در مصاحبه دیگری هم این را توضیح دادم. این جا باز تأکید می‌کنم که آن چتری که همه این اقدامات در برمی‌گیرد و آن هدفی که باید در چشم‌انداز قرار داد تا این اقدامات بیشتر و وسیع‌تر و عمیق‌تر انجام شود، بایکوت و طرد جهانی جمهوری اسلامی است. دقیقاً همان کاری که با رژیم آپارتاید نژادی آفریقای جنوبی دنیا رفتار کرد، باید علیه رژیم آپارتاید جنسی در ایران هم همین کار را بکنند، و امروز که کارشناسان سازمان ملل رسماً و صریحاً اعلام می‌کنند که این لایحه عفاف و حجاب مصداق آپارتاید جنسیتی و جنایت علیه بشریت است باید با تعرض و مبرمیت بیشتری امر بایکوت جمهوری اسلامی را روی میز دولت‌ها گذاشت. امروز بهتر می‌تواند این در اذهان جا بیفتد که جمهوری اسلامی هم مثل رژیم نژادی در آفریقای جنوبی باید تحریم شود. این سیاست ماست و من فکر می‌کنم این سیاست در حال پیشروی است و تا آنجا که به حزب ما مربوط می‌شود ما همچنان فعالانه این سیاست را دنبال می‌کنیم.

۷ سپتامبر ۲۰۲۳، ۱۶ شهریور ۱۴۰۲

هم برنامه هسته‌ای‌اش را نجات بدهد و هم در برابر تعرض آتی مردم به حکومت، خودش را جمع‌وجور نماید. این آرزوی قلبی خامنه‌ای و کل نظام است که چنین بشود. در این بین حکومت موضوع آزادی زندانیان آمریکایی و آزادسازی دارایی‌های مسدود شده‌اش را مبنای خوبی برای بازگشت به گفتگوهای برجای دانسته و مشغول ردوبدل کردن پیام با آمریکا و غرب از طریق دولت عمان است. اینکه این اقدامات رژیم به نتیجه مطلوب و موردنظر خامنه‌ای برسد، هنوز معلوم نیست.

حقیقت این است که حل این بحران و به‌طریق‌اولی مهار جمهوری اسلامی "رام و مهارکردن آن" و بازی‌دادنش در کلوب کشورهای متعارف سرمایه‌داری به سرکردگی آمریکا و غرب نه ممکن است نه عملی. دلایل متعدد سیاسی و ایدئولوژیکی، و در رأس آنها غرب‌ستیزی، و ضدآمریکایی‌گری، عامل اصلی این بحران است و پیدا کردن راه‌حلی برای حل بحران هسته‌ای حکومت را پیچیده‌تر و سخت‌تر کرده است.

هر درجه کوتاه‌آمدن و عقب‌نشینی رژیم در برابر آمریکا و غرب به بهانه خرید فرصت و نجات فعالیت‌های هسته‌ای‌اش، وضعیت حکومت در داخل و در مقابل مردم معترض را شکننده‌تر کرده و فشار آمریکا و غرب بر حکومت را افزایش می‌دهد. موضوعی که نهایتاً همه ارکان و سیاست‌های ضد غربی و آمریکاستیزی جمهوری اسلامی را زیر ضرب گرفته و با بحران هویتی جدی روبرو خواهد کرد. از طرف دیگر فضا و جو اعتراضی و انقلابی است که در طول یک سال گذشته ضربات کوبنده‌ای بر ارکان و سیاست‌های رژیم زده و جمهوری اسلامی را در برابر تعرض مردم به‌شدت تضعیف و بی‌افق کرده است. نتیجه اینکه بحران هسته‌ای رژیم با سرنگونی و به زیر کشیدن آن خاتمه خواهد یافت. راه دیگری متصور نیست.*

**رژیم آپارتاید جنسی در ایران،
مانند رژیم آپارتاید نژادی در آفریقای
جنوبی، باید از جامعه جهانی اخراج شود!
سرنگون باد جمهوری اسلامی!**

نن

زندگی

آزادی

اطلاعه‌های هفته اخیر

داشتند. درمان رایگان، همسان‌سازی حقوق‌ها و افزایش سطح آنها، پرداخت معوقات سال ۱۴۰۰ از جمله خواست‌های فوری آنهاست. در اصفهان بازنشستگان فولاد در خیابان نشاط تجمع داشتند و شعار می‌دادند: "حسین حسین شعارشون، دروغ و دزدی کارشان"، و فقط کف خیابون، به دست میاد حقمون"، "دولت سرسپرده گرانی را آورده"، و "خط فقر سی میلیون حقوق ما هفت میلیون".

در این اعتراضات بازنشستگان از جمله شعار می‌دادند: "فقط کف خیابان به دست میاد حقمون"، "تا حقمون نگیریم از پا نمی‌نشینیم"، "تورم دلاریه حقوق ما ریالیه"، "سفره بی‌نان ما چه می‌کنید با جان ما"، "نگ ما، ننگ ما صداوسیما می‌ما"، "گرانی تورم بلای جان مردم"، "تأمین اجتماعی چه نام اشتباهی"، "تأمین رو غارت کردند، ما را بیچاره کردند"، "نوبت ما که میشه، خزانه خالی میشه"، "نابود باد بندگی، زنده باد زندگی!"، "ظلم و ستم کافیه، سفره ما خالیه"، "نه مجلس نه دولت نیستند به فکر ملت"، "نه گرما نه بارون نیست جلودارمون!"، "اعتراض، اتحاد، علیه فقر و فساد"، "آقازاده آمریکاست، فرزند ما آس‌ویاس"، "دولت ورشکسته پشت ما را شکسته"، "با این حقوق ناچیز، جان‌ها به لب رسیده"، "تورم اسفبار حاکم شده بر بازار"، "ما می‌گیم حقوق کمه، قیمت نان گران میشه"، "بازنشسته به پا خیز، علیه فقر و تبعیض"، و "اختلاس، تورم، بلای جان مردم".

شعارهای بازنشستگان علیه فقر و بندگی، تبعیض و نابرابری، اختلاس‌ها و دزدی‌ها و تأکیدی بر تداوم اعتراضات است. "لشکری، کشوری، تأمین اجتماعی، اتحاد اتحاد" یک بنر برجسته در تجمع اعتراضی بازنشستگان کرمانشاه بود. این شعار بر اتحاد میلیونی بخش‌های مختلف بازنشستگان تأکید دارد.

شعار "اعتراض، اتحاد، علیه فقر و فساد" صدای اعتراض همه مردم در آستانه سالگرد انقلاب است. از خواست‌ها و مبارزات بازنشستگان وسیعاً حمایت کنیم.

حزب کمونیست کارگری ایران

۱۲ شهریور ۱۴۰۲، ۳ سپتامبر ۲۰۲۳

ادامه اعتراضات بیش از دو هزار کارگر ماشین‌سازی اراک

امروز یازدهم شهریورماه سه هفته از اعتصاب بیش از دو هزار کارگر ماشین‌سازی اراک در اعتراض به سطح نازل حقوق‌ها و طلب‌های مزدی و کار برده‌وار پیمانی و عدم پاسخگویی به خواست‌هایشان می‌گذرد. زیر فشار اعتصاب کارگران روزهای شنبه و یکشنبه را خود مدیریت تعطیل کرد. کارگران اعلام کرده‌اند که تا خواست‌هایشان پاسخ داده نشود به اعتراض خود ادامه خواهند داد. افزایش حقوق‌ها و حذف شرکت‌های پیمانکاری و جذب نیروهای زیر نظر بیمانکاران توسط خود کارخانه از جمله خواست‌های فوری این کارگران است. در این اعتصاب کارگران تمام بخش‌ها از جمله مونتاژ ساخت و تجهیزات دیگ بخار متالورژی شرکت دارند.

در این اعتراضات کارگران شعار می‌دادند: "مدیر بی‌لیاقت نمی‌خوایم، نمی‌خوایم"، "کارگر داد بزن، حق تو فریاد بزن"

ماشین‌سازی اراک کارخانه‌ای قدیمی و بزرگ‌ترین طراح و سازنده مجتمع‌های پتروشیمی، پالایشگاه‌های گاز، پالایشگاه‌های نفت، پل‌ها، نیروگاه‌های برق‌آبی، نیروگاه‌های بادی و کارخانجات سیمان در ایران و خاورمیانه است که علاوه بر ماشین‌آلات و تجهیزات صنایع نفت و گاز، صنایع پتروشیمی، صنایع شیمیایی، سدها، نیروگاه‌ها و صنایع سیمان؛ تجهیزات و ماشین‌آلات صنایع فولاد، صنایع ریلی، صنایع خودروسازی، صنایع غذایی، ترابری، بنادر و معادن را نیز تولید می‌کند. اعتصاب این کارگران تا همین‌جا هزینه سنگینی بر دوش صاحبان کار و بیمانکاران مفت‌خور گذاشته است. حزب کمونیست کارگری ضمن حمایت از اعتصاب کارگران ماشین‌سازی اراک بر اتکا این کارگران بر مجمع عمومی به‌عنوان مکانی برای حفظ اتحاد و همبستگی مبارزاتی تأکید دارد.

حزب کمونیست کارگری ایران

۱۱ مرداد ۱۴۰۲، ۲ سپتامبر ۲۰۲۳

اعتراضات بازنشستگان تأمین اجتماعی و فولاد

اعتراض، اتحاد، علیه فقر و فساد

امروز ۱۲ شهریور بازنشستگان تأمین اجتماعی در ادامه یکشنبه‌های اعتراض خود در چندین شهر به خیابان آمدند و با فریاد شعارهایشان صدای خشم و اعتراضشان را بلند کردند. اعتراض این بازنشستگان به سطح نازل حقوق‌ها و وضع اسفبار معیشتی‌شان و پاسخ نگرفتن اعتراضات هرروزه‌شان است. در این روز بازنشستگان تأمین اجتماعی در شهرهای شوش، اهواز، کرمانشاه و شوشتر تجمع داشتند

در شوش بازنشستگان از شهرهای هفت‌تپه، کرخه و شوش جمع شده بودند و با فریاد شعارهایشان مثل هفته‌های گذشته با راهپیمایی خود فضای پرشوری از اعتراض ایجاد کردند. در اهواز نیز بازنشستگان تجمع و راهپیمایی داشتند.

در این روز بازنشستگان فولاد در اصفهان و تهران مثل یکشنبه‌های قبل و هم‌زمان با بازنشستگان تأمین اجتماعی به گرانی و تورم و برای پیگیری خواست‌های پاسخ نگرفته خود مقابل صندوق بازنشستگی تجمع

به حزب کمونیست کارگری
ایران پیوندید!

۱۳ شهریور: ادامه تجمعات سراسری

بازنشستگان مخابرات

شاغل و بازنشسته اتحاد، اتحاد

روز ۱۳ شهریور بازنشستگان مخابرات همچون دوشنبه‌های قبل در سطح سراسری تجمع و اعتراض کردند. این تجمعات در مقابل شرکت‌های مخابرات در شهرهای مختلف صورت گرفت. شهرهایی که در آنها بازنشستگان مخابرات تجمع کردند عبارت‌اند از: اهواز، اصفهان، کرمانشاه، تهران، رشت، گرگان، مشهد، تبریز، یاسوج، اراک، اردبیل، بندرعباس، شیراز، و خرم‌آباد.

اعتراض بازنشستگان مخابرات همچون بخش‌های دیگر جامعه و همه مردم به فقر و گرانی و بی‌تامینی، به تبعیض و نابرابری و اختلاس‌ها و دزدی‌هاست. بازنشستگان همچنین به عدم اجرای کامل آئین‌نامه پرسنلی و استخدامی سال ۸۹ و مشکلات بیمه درمانی‌شان اعتراض دارند. درمان رایگان و افزایش حقوق نیز از خواست‌های سراسری بازنشستگان است که در شعارها و بنرهای اعتراضی‌شان بازتاب دارد. در این اعتراضات بازنشستگان شعار می‌دادند: "وزیر بی‌لیاقت استعفا استعفا"، "یک اختلاس کم بشه، مشکل ما حل میشه"، "بازنشسته داد بزن حقتو فریاد بزن"، "یک اختلاس کم بشه، مشکل ما حل میشه"، "عدالتی ندیدیم، فقط دروغ شنیدیم"، "مسئول بی‌لیاقت استعفا، استعفا"، "تا حق خود نگیریم، دوشنبه‌ها همینه"، و "وعده وعید کافیه، ما عمر نوح نداریم".

در کرمانشاه و اهواز بازنشستگان راهپیمایی کردند و با فریاد شعارهای کوبنده خود فضای پرشوری از اعتراض در شهر را ایجاد کردند.

بازنشستگان با شعارهایی چون "شاغل و بازنشسته"، "لشکری، کشوری، فولادی، اتحاد، اتحاد"، "اتحاد اتحاد علیه فقر و فساد" جمعیت میلیونی مردم را به اتحاد مبارزاتی فراخوان می‌دهند. این فراخوان به معنای شتاب برای رفتن به سوی تجمعات و اعتصابات سراسری است. حزب کمونیست کارگری بر تکثیر این شعارها در همه جامعه تأکید دارد و اتحاد و همبستگی مبارزاتی بخش‌های مختلف کارگری و کل جامعه را مورد پافشاری قرار می‌دهد.

حزب کمونیست کارگری ایران

۱۳ شهریور ۱۴۰۲، ۴ اوت ۲۰۲۳

آپارتاید جنسیتی مصداق بارز

جنایت علیه بشریت است

انقلاب زن زندگی آزادی و مبارزات زنان شجاع علیه حجاب دنیا را متوجه آپارتاید جنسیتی در ایران کرده است. هشت کارشناس سازمان ملل روز جمعه اول سپتامبر لایحه عفاف و حجاب جمهوری اسلامی را شکلی از آپارتاید جنسیتی خواندند و آن را مصداق جنایت علیه بشریت دانستند.

آپارتاید جنسیتی امر تازه‌ای در ایران نیست. از همان آغاز روی کار آمدن حکومت زن‌ستیز جمهوری اسلامی جداسازی زنان مردان در اماکن عمومی آغاز شده و آزادی پوشش، حق طلاق و حق مسافرت و اشتغال بدون اجازه شوهر و یا "سرپرست" مرد خانواده، حق قضاوت، حق آوازخواندن، حق حضور در استادیوم‌های ورزشی، حق دوچرخه‌سواری و بسیاری از حقوق ابتدائی دیگر رسماً و قانوناً از زنان سلب شده است. لایحه حجاب و عفاف این بی‌حقوقی‌ها را این بار به‌خاطر "جرم" بی‌حجابی به محرومیت از خدمات بانکی و ممنوعیت حضور در وسائل نقلیه عمومی و فروشگاه‌ها و مجامع عمومی و غیره بسط داده است.

حجاب نماد و دیوار این آپارتاید جنسیتی فراگیر در ایران است. نه تنها در لایحه حجاب و عفاف بلکه در تمامی قوانین جمهوری اسلامی، از قوانین مربوط به روابط خانوادگی تا حقوق مدنی و اقتصادی و هنری و ورزشی به روشنی تبعیضات فاحش علیه زنان رسمیت و قانونیت یافته است. سازمان ملل و کلیه نهادها و دولت‌های که در جهان ادعای دفاع از حقوق بشر را دارند باید صراحتاً جمهوری اسلامی را به‌عنوان حکومت آپارتاید جنسیتی محکوم کنند و آن را به جرم جنایت علیه بشریت تحت پیگرد قرار بدهند. آپارتاید جنسیتی جنایت فجیعی علیه زنان و کل جامعه و علیه بشریت است.

ما همه مردم شریف دنیا، از همه احزاب و نیروهای مترقی و آزادی‌خواه و همه چهره‌های ادبی و هنری و ورزشی مدافع حقوق زنان را فرامی‌خوانیم که جمهوری اسلامی را به‌عنوان یک حکومت زن‌ستیز و به‌خاطر اعمال تبعیض و بی‌حقوقی‌های فاحش و جنایات بی‌شمار و روزمره علیه زنان و علیه کل جامعه محکوم کنند و از دولت‌ها و ارگان‌های بین‌المللی بخواهند که مقامات جمهوری اسلامی را تحت پیگرد قرار بدهند و این رژیم راه همانند رژیم ضدبشری آپارتاید نژادی در آفریقای جنوبی، بایکوت کنند. این خواست همه زنان و مردان به‌پاخواسته در ایران است.

حزب کمونیست کارگری ایران

۱۳ شهریور ۱۴۰۲، ۴ سپتامبر ۲۰۲۳

تجمعات اعتراضی باشکوه معلمان بازنشسته

درد ما درد شماست، مردم به ما ملحق شوید

روز ۱۴ شهریور بازنشستگان کشوری در سپزدهمین هفته از سه‌شنبه‌های اعتراض مقابل صندوق‌های بازنشستگی در شهرهای مختلف تجمع کرده پیگیر مطالباتشان شدند. بخش بزرگی از بازنشستگان کشور معلمان هستند و نقش پیشتازی در این تجمعات دارند. اعتراض بازنشستگان کشوری به خلف وعده‌ها و به فقر و گرانی و برای افزایش حقوق‌ها و پرداخت مطالبات معوقه، تسویه حساب بازنشستگان جدید، تأمین بیمه درمانی و دارویی و آزادی معلمان زندانی است. درمان رایگان یک خواست فوری بازنشستگان است.

در این روز بازنشستگان کشوری در شهرهای اهواز، سنندج، کرمانشاه، تبریز، کرج، رشت، قزوین، تهران، همدان و پلدختر تجمع کردند. در سنندج معلمان بازنشسته با فریاد "گرانی، تورم، بلای جان مردم" مردم را با شعار "درد ما درد شماست، مردم به ما ملحق شوید" کل جامعه را به اعتراض علیه فقر و گرانی فراخواندند.

در کرمانشاه یکی از معلمان به اسم اسماعیلی رئیس انجمن صنفی شاغل و بازنشسته اسلام‌آباد در حمایت از معلمان زندانی صحبت کرد و گفت جرم آنها چیست. آنها حرف ما کارگران را اعلام کرده‌اند. به وضعیت جعفر ابراهیمی که وضع جسمانی‌اش وخیم است اشاره کرد. او از وضع بد معیشتی معلمان و عدم پاسخگویی مقامات حکومتی گفت و سخنان وی با کف‌زدن مکرر جمعیت و با شعارهای "جعفر ابراهیمی آزاد باید گردد"، "زندانی سیاسی آزاد باید گردد" همراهی شد. در این تجمع همچنین یکی از معلمان زن بازنشسته از دردها و تبعیض‌ها سخن گفت و صدای اعتراض را بلند کرد و جمعیت با کف‌زدن حرف‌های او را مورد تأیید قرار داد.

دیگر شعارهای بازنشستگان در تجمعات این روز عبارت بودند از: "حقوق بازنشسته، زیر عباي ملا است"، "گرانی تورم، بلای جان مردم"، "همسان‌سازی حق ماست/ حق مسلم ماست"، "معلم زندانی آزاد باید گردد"، "مسئول بی‌کایت استعفا استعفا"، "بازنشسته بیا خیر برای رفع تبعیض"، "بازنشسته داد بزن، حق تو فریاد بزن"، "اجرای همسان‌سازی حق مسلم ماست"، "وزیر بی‌کفایت استعفا استعفا"، "معیشت، منزلت،

اسلامی و گستاخی یک رژیم تروریستی. باین حال هنوز دول غربی و اتحادیه اروپا با این رژیم مغالزه می کنند و حتی گروگان گیری شهروند خود را با توجیهات مسخره از انظار عمومی پنهان نگه می دارند.

می شد جلوی این رفتار ضدانسانی رژیم اسلامی را گرفت اگر دول غربی باج گیری جمهوری اسلامی را با باج دهی جواب نمی دادند. اگر اسدالله اسدی و دیگر تروریست های جمهوری اسلامی را آزاد نمی کردند. اگر در مقابل قتل و جنایت این رژیم علیه مردم ایران قاطعانه می ایستادند. اگر این همه با رژیم جنایت کار اسلامی سازش و مماشات نمی کردند.

یوهان فلودروس و امثالهم فقط قربانی بی رحمی و زورگویی جمهوری اسلامی نیستند. وقتی که دولت های غربی با سیاست های سازش کارانه خود راه را برای گروگان گیری های جمهوری اسلامی هموار می کنند آنها نیز در تحمل رنج و محنت به این افراد بی گناه سهیم هستند.

برای امنیت مردم ایران و جهان، برای آنکه دیگر کسی با اتهامات ساختگی به گروگان گرفته نشود، برای آنکه هر شهروند اروپایی بتواند بدون هیچ گونه احساس خطری به ایران سفر کند، برای خنثی کردن دیپلماسی گروگان گیری جمهوری اسلامی فقط یک راه وجود دارد و آن اینکه این رژیم سرنگون شود و مردم ایران و شهروندان دنیا از شر آن خلاص شوند. تا وقتی که این رژیم همچنان بر سر کار است هیچ وجه نباید در مقابل آن کوتاه آمد. کوتاه آمدن با این رژیم سفاک یعنی کوتاه آمدن در مقابل گروگان گیری و تروریسمی که این رژیم نمایندگی می کند.

ما خواهان بایکوت جمهوری اسلامی هستیم. ما می خواهیم که هر گونه روابط سیاسی و دیپلماتیک و نظامی با این رژیم قطع شود. سفارتخانه هایش بسته شود و نمایندگانش از مجامع بین المللی اخراج گردند.

در دهه هشتاد کل مردم دنیا و بسیاری از دولت ها و ارگان های بین المللی با بایکوت دولت نژادی آفریقای جنوبی به انقلاب مردم آن کشور کمک مؤثری کردند. اکنون نوبت رژیم آپارتاید جنسیتی در ایران است. جمهوری اسلامی را مانند رژیم آپارتاید آفریقای جنوبی در جهان بایکوت و طرد و منزوی کنید. این خواست و انتظار همه مردم ایران است!

کمیته اسکاندیناوی حزب کمونیست کارگری ایران

۷ سپتامبر ۲۰۲۳، ۱۶ شهریور ۱۴۰۲

ما می توانیم! درس هایی از شهر بوریوس سوئد

یک هنرمند ایرانی بنام صدف احمدی روز ۶ سپتامبر ۲۰۲۳ خبر سانسور بخشی از کارهایش توسط مسئول خانه فرهنگ شهر بوریوس را رسانه ای کرد، این هنرمند مجسمه هایی با الهام از کودکی خودش در رابطه با حجاب اجباری را ساخته بود. مجسمه هایی که نشان می داد زنان با چادرهای بلند در جداره ای از سیمان به اسارت درآمده اند. این نمایشگاه قرار بود به مناسبت اولین سالگرد کشته شدن مهسا، ژینا امینی در خانه فرهنگ برگزار شود.

مسئول خانه فرهنگ به بهانه امنیت جامعه و عدم افزایش تنش و

حق مسلم ماست"، بازنشسته بیدار است از تبعیض بیزار است"،

یک محور مهم شعارهای اعتراضی بازنشستگان تأکید بر اتحاد سراسری مردم و به ویژه ۲۵ میلیون بازنشسته و کارگران شاغل و بازنشسته و همه مردم به جان آمده از فقر و بی ترمیمی است و این خود را در شعارهای "شاغل و بازنشسته اتحاد اتحاد"، " لشکری، کشوری فولادی تأمین اجتماعی اتحاد اتحاد" و شعار "درد ما درد شماست، مردم به ما ملحق شوید بازتاب می دهد. حزب کمونیست کارگری ضمن حمایت از مبارزات بازنشستگان بر تکثیر این شعارها و اتحاد سراسری همه بازنشستگان، کارگران شاغل و بازنشسته و حمایت و همبستگی مردمی از مبارزات بازنشستگان تأکید دارد.

حزب کمونیست کارگری ایران

۱۴ شهریور ۱۴۰۲، ۵ سپتامبر ۲۰۲۳

تجمع اعتراضی کارگران کارخانه فولاد پارس هفته تپه و پرستاران در اصفهان

روز ۱۸ شهریور کارگران کارخانه فولاد پارس در هفت تپه در اعتراض به وضع بد معیشتی خود در مقابل ساختمان این شرکت تجمع کردند. این کارگران به تعویق پرداخت دستمزدها، میزان ناچیز پاداش ها، مشکلات بیمه ای و نیز سطح نازل حقوق ها و عدم اجرای طرح طبقه بندی مشاغل، معترض اند.

در این روز همچنین پرستاران و کادر درمان بیمارستان الزهرا در اصفهان در اعتراض به معضلات معیشتی و کاری خود تجمع کردند. در این حرکت اعتراضی پرستاران شعار می دادند: "پرستار داد بزن، حقتو فریاد بزن". "نرسید، نرسید، ما همه با هم هستیم". بنا بر خبرهای منتشر شده تعرفه پرستاری از سال گذشته تاکنون فقط یکبار پرداخت شده است و پرستاران با برپایی تجمع خواهان پرداخت فوری معوقات تعرفه خود هستند.

دور جدیدی از اعتراض در میان پرستاران و کادر درمان آغاز شده است. پرستاران و کارکنان بخش درمان نقش مهمی در کمک رسانی به مردمی که در جریان انقلاب زن زندگی آزادی مورد حمله نیروهای سرکوب قرار می گرفتند و نجات جان آنها داشتند. پرستاران صف مقدم جدال با کرونا و حکومت کرونایی بودند. پرستاران به سطح نازل حقوق ها، فشار سنگین کاری و اضافه کاری های اجباری، استاندارد پایین بهداشتی بیمارستان ها و مراکز درمانی و اخراج ها اعتراض دارند و در این رابطه بارها دست به تجمع و اعتراض زده اند. از مبارزات آنها باید فعالانه حمایت کرد و صدای پرستاران را بازتاب داد.

حزب کمونیست کارگری ایران

۱۸ شهریور ۱۴۰۲، ۹ سپتامبر ۲۰۲۳

جمهوری اسلامی گروگان گیر را بایکوت کنید!

گروگان گرفتن یوهان فلودروس کارمند سوئدی اتحادیه اروپا توسط جمهوری اسلامی که اکنون یک سال و نیم از اسارتش می گذرد، دلیل دیگری است که این رژیم باید بایکوت شود.

یک شهروند اروپایی را که پیش از این چندین بار دیگر هم به ایران سفر کرده بود دستگیر می کنند، به او اتهامات جاسوسی می زنند و آن وقت این را زرمزه می کنند که حاضرند یوهان فلودروس بی گناه را با حمید نوری جنایت کار معاوضه کنند. به این می گویند دیپلماسی باج گیری، زورگویی

اتحادیه (NUPGE) قبلاً نیز در کنفرانس خود خواستار اخراج جمهوری اسلامی از سازمان جهانی کار شده بود. کمپین برای آزادی کارگران زندانی به فعالیت خود برای رساندن صدای کارگران ایران به کارگران جهان ادامه می‌دهد و همه کارگران را به مقابله با حکومت اسلامی فرامی‌خواند.

کمپین برای آزادی کارگران زندانی در ایران

<https://free-them-now.com/>

shahla.daneshfar2@gmail.com

۲ اوت ۲۰۲۳

ضمیمه:

به وزیر امور خارجه ملانی جولی

جناب وزیر

من از طرف اتحادیه سراسری کارکنان عمومی و دولتی کانادا (NUPGE) که نماینده بیش از ۴۲۵۰۰۰ کارگر در سراسر کشور است، در رابطه با وخامت اوضاع حقوق بشر در ایران این نامه را به شما می‌نویسم.

پاییز گذشته، NUPGE به جمع بسیاری دیگر پیوست که خواستار عدالت برای مهسا امینی شدند. ما با تظاهرات و اعتراضات تحت رهبری زنان در ایران که خواستار پایان دادن به نقض حقوق بشر، از جمله سرکوب حقوق زنان بودند، ابراز همبستگی کردیم.

علی‌رغم تظاهرات گسترده مردم ایران که توجه و حمایت وسیع بین‌المللی را به خود جلب کرد، دولت ایران اخیراً تلاش‌های خود را برای اجرای قوانین اجباری حجاب، از جمله از طریق تکنیک‌های نظارت، دوچندان کرده است. گزارش اخیر عفو بین‌الملل نشان می‌دهد که چگونه حکومت ایران در حال تشدید سرکوب زنان و دخترانی است که بی‌حجابی را انتخاب می‌کنند.

لایحه جدیدی که بهار امسال تصویب شد، این وضعیت سرکوب را تشدید خواهد کرد. زنان و دخترانی که حجاب ندارند یا به شیوه‌های مورد تأیید (حکومت) در مورد حجاب تن نمی‌دهند، مشمول مجازات‌های مختلفی قرار خواهند گرفت. این موارد از جمله شامل محرومیت از دسترسی به خدمات ضروری، اخراج از کار، کسر حقوق و مزایا، جریمه نقدی و زندان است. این لایحه آشکارا قانونی کردن نقض آشکار حقوق زنان می‌باشد.

NUPGE به شدت نگران این تحولات است. تحولات اخیر به وضعیت شرم آور نقض حقوق بشر توسط دولت ایران اضافه می‌شود و باعث محکومیت این حکومت توسط کارشناسان حقوق بشر. سازمان ملل شده است.

در سال‌های اخیر، اعتصابات کارگری و اعتراضات در زمینه دستمزد، شرایط کار و حقوق بشر. نیز گسترش یافته است. این اعتراضات نیز با سرکوب و خشونت حکومت مواجه شده است. فعالین تهدید یا بازداشت شده‌اند؛ زیرا از حقوق کارگران و شرایط کاری منصفانه و شایسته برای کارگران دفاع می‌کنند.

NUPGE با مدافعان حقوق بشر و جنبش "زن، زندگی، آزادی" در ایران ابراز همبستگی می‌کند. من از دولت شما می‌خواهم که نقض مداوم حقوق بشر و بدتر شدن آن را محکوم کند. این مهم است که جامعه بین‌المللی همچنان به این وضعیت توجه نماید. بعلاوه من از شما می‌خواهم برای حمایت از جنبش‌های مردمی در ایران گام بردارید و اطمینان حاصل کنید که فشارهایی که به رژیم ایران وارد می‌شود؛ مثلاً تحریم‌ها باعث وخیم‌تر شدن اوضاع حقوق بشر نشود.

با تشکر از توجه شما به این موضوع.

ارادتمند، برت بلندن، رئیس اتحادیه کارگران دولتی و عمومی کانادا

رونوشت به جیسون مک‌لین، منشی - خزانه‌دار (NUPGE)

۳ اوت ۲۰۲۳

تهدیدات از طرف جریان‌های اسلامی بعد از بحران قرآن سوزی‌ها در سوئد، تصمیم سانسور مجسمه‌ها را گرفت که عملاً خلاف قانون آزادی‌های سیاسی و اجتماعی در سوئد بود.

اما بعد از پخش خبر از طرف صدف احمدی، جامعه واکنش تندی به این تصمیم نشان داد. رسانه‌ها و مدیای اجتماعی با حجم بسیار زیادی از انتقاد به مسئول فرهنگی روبرو شدند. این خبر به صدر اخبار سوئد رانده شد و رادیو، تلویزیون‌ها و روزنامه‌های پر تیراژ در این مورد خبررسانی کردند، حتی رسانه‌های دیگر کشورها هم این سانسور را منعکس کردند و موضوع در سطحی، جهانی شد.

طی این دور روز موضوع ایران، انقلاب زنانه و حجاب اجباری در فوکوس جامعه قرار گرفت. جامعه سوئد نشان داد که انقلاب مردم ایران علیه آپارتاید جنسیتی را می‌شناسد و بدون هیچ درنگی از همان لحظه اول پخش خبر، این سانسور را یک صدا محکوم کرد.

جامعه سوئد وارد جدالی شد که در یکطرف طرفداران آزادی بدون سانسور قرار داشتند و در طرف دیگر کسانی که در کرنش در مقابل اسلامی‌ها می‌خواستند آزادی را محدود کنند. سرانجام خانم ایدا بون مسئول امور فرهنگی شهر بوروس طی ۴۸ ساعت چنان در تنگنا قرار گرفت که نهایتاً تسلیم فشار جامعه و جواب کوبنده جامعه شد و عقب‌نشینی کرد و محل بهتری را برای برگزاری نمایشگاه به صدف احمدی پیشنهاد نمود. این یک پیروزی برای همه مردم آزادی‌خواه و برابری‌طلب نه تنها در سوئد و ایران بلکه در همه جا بود.

این اتفاق نشان می‌دهد که جمهوری اسلامی نزد مردم جهان منفور و بسیار منزوی است، در واقع رژیم اسلامی نزد افکار عمومی جامعه جهانی بایکوت شده است، این تنها دولت‌ها هستند که هنوز این رژیم را رسماً بایکوت نکرده‌اند. این اتفاق نشان داد که افکار عمومی جهان در کنار انقلاب زن، زندگی و آزادی است و این در تحولات جاری در ایران بسیار مهم است. این اتفاق نشان داد که ممانعت با اسلام‌یون نزد مردم محکوم است و به هیچ بهانه‌ای نمی‌توان آزادی‌های سیاسی را در جامعه محدود کرد.

ما از همان ساعت‌های اول پخش خبر علیه این سانسور در کنار صدف احمدی ایستادیم. امید صالحی کادر حزب ما در شهر بوروس با تماس با مدیا و نوشتن مطلب و مصاحبه با روزنامه‌های محلی این تصمیم را همسویی با جمهوری اسلامی و در ضدیت با انقلاب جاری در ایران معرفی کرد. تلاش‌های اولیه امید صالحی در بیشتر رسانه‌ای شدن این خبر بسیار مهم بود. او چهره‌ای سرشناس در شهر بوروس است و همواره در دفاع از مسائل انسانی در خیابان و در مدیا حضور دارد، ما همین‌جا از تلاش‌های خستگی‌ناپذیر او قدردانی می‌کنیم و این موفقیت را به همه از جمله صدف احمدی که در برابر این سانسور مقاومت کرد، تبریک می‌گوییم.

تشکیلات اسکاندیناوی حزب کمونیست کارگری

۹ سپتامبر ۲۰۲۳

یکی از بزرگ‌ترین اتحادیه‌های کارگری کانادا (NUPGE) حکومت اسلامی را محکوم کرد

با تماس مسعود ارژنگ از فعالین فری دم ناو (کمپین برای آزادی کارگران در ایران) برت ملاندن رئیس اتحادیه سراسری کارگران خدمات عمومی و دولتی کانادا که ۴۲۵ هزار کارگر را در بر می‌گیرد طی نامه‌ای به وزیر امور خارجه کانادا سرکوبگری‌های حکومت اسلامی را محکوم کرد و از دولت کانادا خواست نسبت به سیاست‌های سرکوبگرانه حکومت اسلامی بی‌تفاوت نماند آن را محکوم کند. متن نامه برت ملاندن ضمیمه است.

ادامه بازداشت ۶ کارگر معدن آق‌دره در زندان مرکزی ارومیه

حداقلی برای درمان و بهداشت نیز از آنها دریغ شده است. در اعتراض به این وضعیت زندانیان تبعیدی از پذیرش غذای زندان از روز اول انتقال خودداری کرده و باتوجه به عدم امکان پخت‌وپز عملاً در طول چند روز گذشته، خوراک این زندانیان به چای و بیسکویت محدود شده است.

یک اعتراض زندانیان سیاسی و خانواده‌هایشان ادامه بازداشت آنهاست. با این تبعیدکردن و تشدید فشار بر روی زندانیان خواست فوری آنها بازگشت به زندان اوین و همچنین پایان فوری پرونده‌سازی امنیتی علیه خود است و تأکید دارند که در صورت عدم تحقق مطالبات بحق خود، همچنان از دریافت هرگونه غذای زندان خودداری خواهند کرد.

جعفر ابراهیمی معلم زندانی یکی از این زندانیان است که از اردیبهشت ۱۴۰۱ در زندان است و به ۵ سال حبس محکوم شده است. او به دلیل بیماری گوارشی و دیابت جانس در خطر است. علاوه بر جعفر ابراهیمی عزیز قاسمزاده، محمود صدیقی پور، انوش عادل، مهدی فتی، هاشم خواستار، رسول بدایق، اسماعیل عبدی، اصغر امیرزادگان، ناهید شیرپیشه، زینب همزنگ، جواد لعل محمدی و محمود ملاکی دیگر معلمان بازداشتی هستند. یک خواست فوری معلمان در کارزار یک‌صد هزار امضا آزادی جعفر ابراهیمی، معلمان دریند و تمامی زندانیان سیاسی است. کمپین برای آزادی کارگران زندانی وسیعاً از این کارزار حمایت می‌کند. جعفر ابراهیمی باید فوراً آزاد و تحت درمان قرار گیرد. هم‌صدا با سیزده زندانی تبعیدی به قزل‌حصار به تشدید فشار بر روی زندانیان سیاسی و این تبعیدکردن‌ها باید وسیعاً اعتراض کرد. باید فوراً به خواست آنها پاسخ داده شود و پرونده امنیتی آنان بسته شود. زندانی سیاسی آزاد باید گردد یک شعار مهم در گرامیداشت سالگرد انقلاب است. این شعار را در همه‌جا باید سر داد و بر درودیوار نوشت. با قدرت مبارزاتمان درب زندان‌ها را باز می‌کنیم.

کمپین برای آزادی کارگران زندانی

shahla.daneshfar2@gmail.com

<https://www.free-them-now.com/>

۱۷ شهریور ۱۴۰۲، ۸ سپتامبر ۲۰۲۳

**CAMPAIGN TO FREE
JAILED WORKERS IN IRAN**

**زندانی سیاسی، شجاعت و استقامتش، پتک محکم
دیگری بر پیکر لرزان جمهوری اسلامی!**

ربودن زندانی سیاسی هم جمهوری اسلامی را نجات نخواهد داد! صبح روز یکشنبه ۱۲ شهریور، ۱۳ زندانی سیاسی شامل جعفر ابراهیمی، کامیار فکور، لقمان امین‌پور، سعید ماسوری، افشین بایمانی، سپهر امام‌جمعه، زرتشت احمدی‌راغب، محمد شافعی، سامان صیدی (یاسین)، حمزه سواری، احمدرضا حائری، رضا سلمانزاده و مسعود رضا ابراهیمی نژاد بدون اطلاع قبلی و هیچ‌گونه توضیح قضایی با توسل به خشونت به زندان قزل‌حصار تبعید شدند. سعید ماسوری طی نامه‌ای با جهنم‌نامیدن این زندان و اینکه شهرونها در راه است، زرتشت احمدی‌راغب با گفتن اینکه ما نمی‌ترسیم و مردم شما هم نترسید و رضا سلمانزاده با افشای جزئیات ربودن زندانیان و شرایط

بنا بر اخبار منتشر شده ۶ تن از کارگران بازداشت شده معدن آق‌دره از توابع شهرستان تکاب در استان آذربایجان غربی که در جریان اعتراضات کارگران این معدن بازداشت شده بودند، همچنان در زندان ارومیه به سر می‌برند. این کارگران در دو معدن طلا و سنگ واقع در روستای آق‌دره شاغل بودند و اتهامات آنها "اخلال در نظم عمومی"، "اقدام علیه امنیت داخلی کشور" و "آدم‌ربایی" عنوان شده است. در جریان این اعتراضات ۲۶ کارگر بازداشت شده بودند که بیست نفر آنها با قید وثیقه آزاد شده‌اند. ماجرا از این قرار است که تجمع روز یکشنبه هشتم مردادماه کارگران بیکار شده معدن تراورتن آق‌دره و مردم این روستا با حمله وحشیانه نیروهای انتظامی روبرو شد. این اعتراضات به دنبال اخراج تعدادی از کارگران فصلی این معدن به بهانه عدم فعالیت در زمستان آغاز شد. این در حالی است که در بدو شروع کار معدن وعده استخدام ۲۸۵ نفر از مردم روستا داده شده بود، ضمن اینکه قرار بر این بود که با کارگران قرارداد ۲ ماهه بسته شود. اما علی‌رغم این توافقات مقامات مسئول به این وعده‌ها عمل نکرده و بیشترین حجم استخدام را به نیروهای خودی‌هایشان اختصاص دادند. از سوی دیگر استاندارد پایین کار معدن و تأثیرات مخرب محیط زیستی آن، به‌ویژه آلودگی آب آشامیدنی آنها به مواد معدنی خود یک موضوع اعتراض مردم این منطقه است. شش کارگر بازداشتی معدن آق‌دره باید فوراً و بدون قیدوشرط آزاد شوند. پرونده‌های امنیتی تشکیل شده برای کارگران بازداشتی و کارگرانی که با قید وثیقه موقتاً آزاد شده‌اند، باید بسته شود.

کمپین برای آزادی کارگران زندانی در ایران

<https://free-them-now.com/>

shahla.daneshfar2@gmail.com

۱۷ شهریور، ۸ سپتامبر ۲۰۲۳

جان سیزده زندانی تبعیدی به قزل‌حصار در خطر است زندانی سیاسی آزاد باید گردد!

از روز یکشنبه ۱۲ شهریور سیزده زندانی سیاسی در اعتراض به انتقال ناگهانی خود از اوین به قزل‌حصار و شرایط ناچور زندان از دریافت غذای زندان خودداری کرده و در اعتصاب به سر می‌برند. اسامی این زندانیان عبارت‌اند از: سعید ماسوری، جعفر ابراهیمی، کامیار فکور، لقمان امین‌پور، افشین بایمانی، سپهر امام‌جمعه، زرتشت احمدی‌راغب، محمد شافعی، سامان صیدی (یاسین)، حمزه سواری، احمدرضا حائری، رضا سلمانزاده و مسعودرضا ابراهیمی نژاد.

در دوازدهم شهریور این زندانیان بدون اطلاع قبلی و با دستبند و پابند از زندان اوین به زندان قزل‌حصار منتقل شدند. به گفته خانواده‌ها وضعیت این زندانیان در زندان قزل‌حصار وخیم است و آنها بدون رعایت اصول تفکیک جرایم در زندان قزل‌حصار محبوس‌اند و نامشان به‌عنوان زندانی این زندان ثبت نشده و از تلفن و ملاقات محروم‌اند. به دلیل فقدان امنیت حداقلی در این بند، زندانیان تبعیدی ناچارند جهت جلوگیری از بسته و مسدود شدن درب سلول، به‌صورت شبانه‌روزی، کشیک دهند. این بند فاقد امکانات اولیه همچون آب آشامیدنی و آب گرم برای استحمام است. تبعیدشدگان از امکان هواخوری برخوردار نبوده و به‌صورت بیست‌وچهارساعته در یک محیط بسته و بدون تهویه نگهداری می‌شوند. این بند فاقد هرگونه امکانات پخت‌وپز و فروشگاه برای خرید می‌باشد. زندانیان تبعیدی از امکان تلفن به‌صورت عادی محروم‌اند و امکانات

خاموش زندانی را پیش گرفته است. این سیاست غیرانسانی به دنبال اعتراضات پرشکوه مردم پس از قتل مهسا (ژینا) امینی شدت یافته است. همچنین امروز در آستانه سالروز انقلاب "زن، زندگی، آزادی" رژیم با وحشت و ترس بی سابقه‌ای با اقداماتی عجولانه و شتاب‌زده چون انتقال زندانیان بدون توضیح قضایی و اعلام قبلی به زندانی دیگر، اخراج معلمان و اساتید دانشگاه‌ها، احضار خانواده‌های دادخواه، وکلا، دانشجویان، معلمان و بازداشت زندان آنان تلاش می‌کند جامعه را ارباب و به عقب براند. بی‌خبری از وضعیت بازداشت‌شدگان، انفرادی، شکنجه، فشار برای اعترافات اجباری و عدم آگاهانه دارو و درمان به‌مثابه جنایت علیه بشریت می‌باشد.

جمهوری اسلامی به دلیل اعمال سیاست‌ها و رفتارهای متناقض با حقوق شهروندی و بشری ذکر شده، می‌بایست در مقابل نهادهای بین‌المللی پاسخگو باشد.

انتقال جعفر ابراهیمی کامیار فکور احمدرضا حائری و رضا سلمان‌زاده، احضار فعالین معلمان محمدتقی فلاحی محمد حبیبی مسعود زینال زاده ابوالفضل رحیمی شاد، باقری، قردیشیان و خانم‌ها اسفندیاری و ناظران پور بدون هیچ توضیح قضایی یکی دیگر از این اقدامات محسوب می‌شود.

درحالی‌که رژیم با چنگ‌انداختن به‌صورت جامعه قصد ارباب و خاموش کردن جامعه را دارد. مردم، زندانی سیاسی و خانواده‌هایشان هرگز سکوت نکرده و در مقابل این وحشی‌گری رژیم ایستاده‌اند. حسین رزاق از هم‌بندیان معلمان زندانی در نامه‌ای از زندان اوین ضمن اعتراض به مرگ خاموش زندانیان در زندان، به وخامت وضعیت جسمی جعفر ابراهیمی تأکید می‌کند و می‌نویسد: "قتل جواد روحی اولین مورد قتل حکومتی در زندان‌های جمهوری اسلامی نیست که جای مداوا، بی‌رسیدی دقیق و سریع پزشکی جان زیبایش را از دست داده و از الهه محمدی، ویدا ریانی، سها مرتضایی، رضا شهایی، مهدی محمودیان، اسدالله هادی و جعفر ابراهیمی نام می‌برد که سلامت و جان‌شان در خطر است".

رژیم اسلامی در ایران زندانیان را مورد شکنجه دارویی قرار می‌دهد. به دنبال بیانیه اخیر کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی به دولت‌ها و سازمان‌های جهانی در رابطه با شکنجه دارویی زندانیان سیاسی، این کمیته کارزاری را جهت جلب توجه جهانی به وضعیت زندانیان سیاسی و بالخصوص قتل خاموش زندانیان توسط شکنجه دارویی اعلام کرده است. ما از سازمان‌های مدافع حقوق انسانی دعوت می‌کنیم که امکانات خود را جهت افشاکردن شکنجه دارویی و جلب همبستگی جهانی برای آزادی زندانیان سیاسی به کار بگیرند.

ما از مردم شریف و آزادی‌خواه، نهادهای حقوق بشری، سازمان‌های سیاسی و احزاب می‌خواهیم به کارزار شکنجه دارویی این قتل عمد خاموش دولتی بی‌یونید صدای زندانیان سیاسی باشیم و نگذاریم صدای اعتراضشان خاموش شود.

کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی

۱۳ شهریور ۱۴۰۲، ۴ سپتامبر ۲۰۲۳

بسیار غیرانسانی و وحشتناک آنان و اعلام اعتصاب‌غذایشان، کیوان مهتدی با پیامی در حمایت از جعفر ابراهیمی و کامیار فکور، امیر سالار داوودی با گفتن «سرنوشت همه ما به هم گره‌خورده است»، همگی در اتحادی بی‌نظیر بار دیگر پرچم «زندانی سیاسی صدای اعتراض جامعه است» را برافراشتند و پیشاپیش صف اعتراض جامعه به وضع موجود ایستادند.

در آستانه سالگرد قتل عمد حکومتی مهسا (ژینا) امینی، حکومت به هر اقدام و تحرک غیرانسانی و متحجرانه‌ای برای خاموش کردن صدای مردم، دست‌زده است. احضار دانشجویان، اخراج اساتید و بازداشت وکلا تا احضار و بازداشت خانواده‌های دادخواه و امروز ربودن زندانیان سیاسی خوش‌نام و محبوب جامعه در آستانه سالروز قتل حکومتی عمد مهسا (ژینا) امینی تماماً تلاش‌های رنگ‌باخته و مذبح‌خانه رژیمی است که هر روز نزدیک‌شدن به سالروز انقلاب زن زندگی آزادی، رعشه بر وجود لرزانش انداخته است.

در مقابل توحش رژیمی که از دست دادن قدرت را هر روز بیشتر حس می‌کند، جوانان، زندانیان سیاسی، خانواده‌هایشان، خانواده‌های دادخواهی ایستاده‌اند که هر روز اعلام می‌کنند:

"بین ما با تن بی‌جان جگرگوشه‌هایمان بر دوش و شما با زندان‌ها و شلاق‌ها و تهدیدهایتان، تنها یک جمله باقی است: قسم به خون یاران، ایستاده‌ایم تا پایان"

کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی ضمن محکوم کردن اقدام «ربودن زندانی سیاسی»، «تبعید زندانی»، «عدم تفکیک جرائم»، «عدم توضیح قضایی انتقال زندانی» و «عدم اطلاع زندانی از انتقال» را «زیر پا گذاشتن امنیت سلامت و جان زندانی» و به‌مثابه «قتل عمد خاموش زندانی» می‌داند و خواستار «بازگشت سریع این زندانیان به زندان اوین»، «امکانات درمان و دارو برای جعفر ابراهیمی و زرتشت احمدی راغب»، «تحقیق در رابطه با استفاده از خشونت به‌مثابه شکنجه در انتقال این زندانیان» و «آزادی فوری و بدون قیدوشرط آنان» می‌باشد.

ما از مردم شریف، آزادی‌خواه و انسان‌دوست می‌خواهیم در آستانه سالروز انقلاب زن، زندگی آزادی صدای زندانیان سیاسی ربوده شده و خانواده‌هایشان به هر طریق ممکن باشند.

کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی

۱۷ شهریور ۱۴۰۲

۸ سپتامبر ۲۰۲۳

اطلاعیه شماره ۶ کارزار "شکنجه دارویی، قتل عمد خاموش دولتی" جان جعفر ابراهیمی، معلم زندانی در خطر است!

جعفر ابراهیمی سال‌هاست که درگیر بیماری گوارشی و دیابت می‌باشد؛ از اردیبهشت‌ماه سال گذشته در زندان اوین وضعیت بیماری وی تشدید شده و در حال حاضر به وخیم‌ترین وضعیت خود رسیده است. به‌من‌ماه سال گذشته پزشکی قانونی تهران اعلام کرد؛ جعفر ابراهیمی هرچه سریع‌تر جهت اقدامات پزشکی ویژه باید دور از محیط زندان و در شرایط ایزوله باشد.

باتوجه‌به تجویز داروهای خاص از نوع ازارام که سیستم ایمنی بدن را سرکوب می‌کند و موجب گسترش عفونت در بدن را فراهم می‌کند، امنیت جانی وی در خطر شدید قرار دارد.

کرم‌پوسی وکیل جعفر ابراهیمی گفته است؛ ادامه حبس ایشان باتوجه‌به عود کردن بیماری ایشان وخامت حال ایشان را تشدید کرده و بنا به نظریات پزشکی در صورت ادامه این وضعیت منجر به تار شدن بینایی و در موارد شدیدتر نابینا شدن را در پی دارد و در صورت هرگونه اتفاق ناگواری مسئولیت جانی موکلم متوجه سازمان زندان‌ها و پزشکی قانونی و نهادهای ذی‌ربط و دستوردهنده چنین امری هستند. جمهوری اسلامی سال‌هاست با عدم دارو و درمان، آگاهانه سیاست مرگ

anternasional@yahoo.com

انترناسیونال هر هفته شنبه‌ها منتشر می‌شود

فیسبوک: www.facebook.com/wpiarn

اینستاگرام: www.instagram.com/wpi91

تلگرام: [telegram.me/wpi_hkki](https://t.me/wpi_hkki)

وبسایت: www.wpiran.org

انترناسیونال

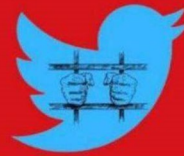
نشریه حزب کمونیست کارگری ایران

سردبیر: میلاد رابعی

ادیتور: کاظم نیکخواه

مسئول فنی: سروناز سینایی

ایمیل: kazem.nikkhah@gmail.com

طوفان توئیتری

یکشنبه ۱۹ شهریور ساعت ۲۰:۳۰ به وقت ایران

#زندانه_قزلحصار
#HungerStrike

ضمیمه انترناسیونال

شماره ۱۰۴۱

به زودی . . .

ماهواره یاه ست

فرکانس، ۱۱۷۶۶

پولاریزاسیون، عمودی

سیمبل ریت، ۲۷۵۰۰

اف ای سی، ۷/۸

ماهواره یوتلست

فرکانس، ۱۱۳۸۷

پولاریزاسیون، عمودی

سیمبل ریت، ۲۷۵۰۰

اف ای سی، ۵/۶

KANAL JADID
کانال جدید

پخش زنده آنلاین؛

newchannel.tv/live/tv

فرکانس های

تلویزیون کانال جدید

در ماهواره های؛

www.newchannel.tv
nctv.tamas@gmail.com